

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2006 m. liepos 6 d.*

Sujungtose bylose T-391/03 ir T-70/04

Yves Franchet ir **Daniel Byk**, Europos Bendrijų Komisijos pareigūnai, gyvenantys Liuksemburge (Liuksemburgas), atstovaujami advokatų G. Vandersanden ir L. Levi,

ieškovai,

prieš

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujamą D. Maidani, J.-F. Pasquier ir P. Aalto, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) ir Komisijos sprendimus, kuriais atsisakoma ieškovams leisti susipažinti su tam tikrais dokumentais, susijusiais su tyrimu dėl Eurostato,

* Proceso kalba: prancūzų.

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(trečioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Jaeger, teisėjai V. Tiili ir O. Czúcz,
posėdžio sekretorius I. Natsinas, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2005 m. rugsėjo 15 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisės aktai

- ¹ Pagal EB 255 straipsnį:

„1. Visi Sąjungos piliečiai ir visi fiziniai ar juridiniai asmenys, gyvenantys ar turintys registruotą buveinę valstybėje narėje, turi teisę, laikydamiesi pagal 2 ir 3 dalis nustatytinų principų bei sąlygų, susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais.

2. Bendruosius principus ir visuomenės arba asmens interesais grindžiamus apribojimus, reglamentuojančius šią teisę susipažinti su dokumentais, per dvejus metus nuo Amsterdamo sutarties įsigaliojimo 251 straipsnyje nurodyta tvarka nustato Taryba.

<...>“

- 2 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43) nustato EB 255 straipsnyje numatytos teisės susipažinti su šių institucijų dokumentais principus, sąlygas bei apribojimus. Šis reglamentas taikomas nuo 2001 m. gruodžio 3 dienos.

- 3 Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnio 1 ir 3 dalyse įtvirtinta:

„1. Bet kuris Sąjungos pilietis ir bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, gyvenantis ar turintis registruotą buveinę valstybėje narėje, turi teisę, laikydamasis šiame reglamente nustatytų principų, sąlygų ir apribojimų, susipažinti su institucijų dokumentais.

<...>

3. Šis reglamentas taikomas visiems institucijos turimiems dokumentams, tai yra jos parengtiems arba gautiems ir esantiems jos žinioje, susijusiems su visomis Europos Sąjungos veiklos sritimis.“

- 4 Pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnį dėl minėtos teisės susipažinti su dokumentais išimčių:

„<...>

2. Institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga:

<...>

- teismo proceso ir teisinės pagalbos,
- inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų,

nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

<...>

6. Jei kuri nors iš išimčių yra taikoma tik tai kai kurioms dokumento dalims, likusios dokumento dalys yra išduodamos.

<...>“

5 Reglamento Nr. 1049/2001 6 straipsnio 1 dalis numato, kad „<...> pareiškėjas nebūtinai turi nurodyti paraiškos pateikimo priežastį“.

6 Pagal Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 1 dalį:

„Kartotinė paraiška yra vykdoma nedelsiant. Per 15 darbo dienų nuo tokios paraiškos užregistravimo institucija arba duoda leidimą susipažinti su dokumentu ir per tą laikotarpį suteikia tokią galimybę pagal 10 straipsnį, arba prašytojui raštu nurodo visiško arba dalinio atsisakymo priežastį. Visiško arba dalinio atsisakymo atveju institucija informuoja prašytoją apie tai, kokiomis priemonėmis jis gali ginti savo teises, tai yra pradėti teisminį procesą prieš instituciją ir (arba) paduoti skundą ombudsmenui atitinkamai EB sutarties 230 ir 195 straipsniuose numatytais sąlygomis.“

7 2001 m. gruodžio 5 d. Komisijos sprendimas 2001/937/EB, EAPB, Euratomas, iš dalies keičiantis Komisijos darbo tvarkos taisykles (OL L 345, p. 94), panaikino 1994 m. vasario 8 d. Sprendimą 94/90/EAPB, EB, Euratomas dėl galimybės visuomenei susipažinti su Komisijos dokumentais (OL L 46, p. 58), užtikrinusį galimybės visuomenei susipažinti su Tarybos ir Komisijos dokumentais elgesio kodekso (OL L 340, 1993, p. 41, toliau – elgesio kodeksas), patvirtinto Tarybos ir Komisijos 1993 m. gruodžio 6 d., įgyvendinimą, kiek tai susiję su Komisija.

8 Sprendimo 2001/937 priedo 3 straipsnyje numatyta:

„Pirminių paraiškų tvarkymas

<...>

Atsaką į jo paraišką pareiškėjui pateikia generalinis direktorius arba atitinkamo departamento vadovas, arba tam tikslui Generaliniame sekretoriате paskirtas direktorius, arba OLAF (Kovos su sukčiavimu tarnybos) paskirtas direktorius, jei dokumentas susijęs su OLAF veikla, nurodyta OLAF įsteigiančiame Komisijos sprendime 1999/352/EB, EAPB, Euratomas, arba jų tam tikslui paskirtas personalo narys.

Kiekviename atsakyme, kuris yra nors iš dalies neigiamas, pareiškėjas informuojamas apie jo teisę, gavus atsakymą, per penkiolika darbo dienų pateikti kartotinę paraišką Komisijos generaliniam sekretoriui arba OLAF direktoriui, kai kartotinė paraiška susijusi su OLAF veikla, nurodyta Sprendimo 1999/352/EB, EAPB, Euratomas 2 straipsnio 1 ir 2 dalyse.“

- 9 Be to, dėl kartotinių paraiškų tvarkymo Sprendimo 2001/937 priedo 4 straipsnyje įtvirtinta:

„Pagal Komisijos darbo tvarkos taisyklių 14 straipsnį generalinis sekretorius yra įgaliotas priimti sprendimus dėl kartotinių paraiškų. Tačiau jei kartotinė paraiška kreipiamasi dėl dokumentų, susijusių su OLAF veikla, nurodyta Sprendimo 1999/352/EB, EAPB, Euratomas 2 straipsnio 1 ir 2 dalyse, ši sprendimo teisė deleguojama OLAF direktoriui.

Generaliniam sekretariatui sprendimą parengti padeda Generalinis direktoratas arba departamentas.

Sprendimą priima generalinis sekretorius arba OLAF direktorius, Teisės tarnybai pritarus.

Pareiškėjui apie sprendimą pranešama raštu, jei galima, elektroninėmis priemonėmis, informuojant apie jo teisę kreiptis su ieškiniu į Pirmosios instancijos teismą arba pateikti skundą Europos ombudsmenui.“

- ¹⁰ Pagal 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1073/1999 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų (OL L 136, p. 1) 8 straipsnio 2 dalį:

„Konfidencialumas ir duomenų apsauga

<...>

2. Vidaus tyrimų metu siunčiamai ar gautai bet kurios formos informacijai taikomi profesinės paslapties reikalavimai ir ji saugoma atitinkamomis nuostatomis, kurios taikomos Europos Bendrijų institucijoms.

Tokia informacija gali būti perduota tik tiems asmenims, kurie dirba Europos Bendrijų institucijose arba valstybėse narėse ir kurie pagal savo pareigas turi būti susipažinę su ja, ir ši informacija negali būti naudojama kitais nei kova su sukčiavimu, korupcija ar kita neteisėta veika tikslais.“

11 Reglamento Nr. 1073/1999 9 straipsnyje nustatyta:

„Tyrimo ataskaita ir veiksmai po tyrimų

1. Baigusi tyrimą, (OLAF) direktoriui vadovaujant parengia ataskaitą, nurodydama nustatytus faktus, finansinius nuostolius, jeigu jie buvo padaryti, ir tyrimo išvadas, įskaitant (OLAF) direktoriaus rekomendacijas dėl veiksmų, kurių turėtų būti imtasi.

2. Rengiant tokias ataskaitas, atsižvelgiama į atitinkamos valstybės narės nacionalinės teisės aktuose nustatytus procedūrinius reikalavimus. Šiuo pagrindu parengtos ataskaitos laikomos priimtinais įrodymais administracine ir teismine tvarka nagrinėjant bylas valstybėje narėje, kai nustatoma, kad tai yra būtina, pateikiamais tuo pačiu būdu ir tomis pačiomis sąlygomis kaip ir nacionalinės administracijos inspektorių parengtos administracinės ataskaitos. Joms taikomos tos pačios vertinimo taisyklės kaip ir nacionalinės administracijos inspektorių parengtoms administracinėms ataskaitoms ir jos yra lygiavertės šioms ataskaitoms.

3. Po išorės tyrimo parengtos ataskaitos ir visi vertingi su šiuo tyrimu susiję dokumentai siunčiami atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms laikantis išorės tyrimus reglamentuojančių taisyklių.

4. Po vidaus tyrimo parengtos ataskaitos ir visi vertingi su šiuo tyrimu susiję dokumentai siunčiami atitinkamai institucijai, įstaigai, tarnybai ir organizacijai. Dėl vidaus tyrimo institucija, įstaiga, tarnyba ir organizacija imasi tokių veiksmų, būtent drausminių ar teisinių, kokių reikalauja tokių tyrimų rezultatai, ir apie tai praneša Tarnybos direktoriui, laikydamasi jo ataskaitos išvadose nustatyto galutinio termino.“

12 Pagal Reglamento Nr. 1073/1999 10 straipsnį:

„(OLAF) siunčiama informacija

1. Nepažeisdama šio reglamento 8, 9 ir 11 straipsnių bei Reglamento (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 nuostatų, Tarnyba gali bet kada siųsti atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms išorės tyrimų metu gautą informaciją.

2. Nepažeisdamas šio reglamento 8, 9 ir 11 straipsnių, (OLAF) direktorius atitinkamos valstybės narės teisminėms institucijoms siunčia vidaus tyrimų, susijusių su veikomis, galinčiomis užtraukti baudžiamąją atsakomybę, metu (OLAF) gautą informaciją. Laikydamasis tyrimo reikalavimų, jis tuo pačiu metu informuoja atitinkamą valstybę narę.

3. Nepažeisdama šio reglamento 8 ir 9 straipsnių, (OLAF) gali bet kada siųsti atitinkamai institucijai, įstaigai, tarnybai ir organizacijai vidaus tyrimų metu gautą informaciją.“

Faktinės bylos aplinkybės

13 Ieškovai, Yves Franchet ir Daniel Byk, atitinkamai yra Eurostato (Europos Bendrijų statistikos biuro) buvęs generalinis direktorius ir buvęs direktorius.

- 14 Keli Eurostato vidaus auditai sukėlė įtarimų, kad padaryta finansų valdymo pažeidimų. Todėl OLAF pradėjo kelis tyrimus, o būtent dėl Eurostato sutarčių, sudarytų su *Eurocost*, *Eurogramme* ir *Datashop – Planistat* bendrovėmis, ir joms suteiktų subsidijų.
- 15 2002 m. liepos 4 d. OLAF Liuksemburgo teisminėms institucijoms pagal Reglamento Nr. 1073/1999 10 straipsnį perdavė bylos medžiagą, susijusią su vidaus tyrimu dėl *Eurocost*, kurioje buvo pareikšti įtarimai Yves Franchet, bei kitą bylos medžiagą, susijusią su išorės tyrimu dėl *Eurogramme*. 2003 m. kovo 19 d. OLAF taip pat perdavė Prancūzijos teisminėms institucijoms su byla *Datashop – Planistat* susijusią bylos medžiagą, kurioje buvo pareikšti įtarimai abiemis ieškovams.
- 16 2003 m. gegužės 21 d. ieškovai jų pačių prašymu buvo perkelti į kitas pareigas.
- 17 2003 m. birželio 11 d. Komisija įgaliojo vidaus audito tarnybą (SAI) ištirti Eurostato sudarytas sutartis ir suteiktas subsidijas, atsižvelgiant biudžeto įvykdymo patvirtinimo procedūros tolesnius veiksmus. SAI parengė tris ataskaitas: pirmą – 2003 m. liepos 7 d., antrą – 2003 m. rugsėjo 24 d. ir trečią (toliau – galutinė SAI ataskaita) – 2003 m. spalio 22 dieną.
- 18 2003 m. liepos 9 d. Komisija nusprendė ieškovų atžvilgiu pradėti drausminę procedūrą. Kadangi vis dar vyko OLAF tyrimas, netrukus ši procedūra buvo sustabdyta. Komisija taip pat įsteigė specialios paskirties tarpšakinę grupę.

19 2003 m. liepos 25 d. paraiška ieškovai, remdamiesi bendruoju skaidrumo principu, 2000 m. gruodžio 7 d. Nicoje paskelbtos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (OL C 364, 2000, p. 1) 42 straipsnyje įtvirtinta pagrindine teise susipažinti su dokumentais bei Reglamento Nr. 1049/2001 ir Sprendimo 2001/937 nuostatomis, paprašė leisti susipažinti su šiais dokumentais:

„— OLAF Liuksemburgo teisminėms institucijoms išsiųstu (-ais) laišku (-ais), susijusiu (-iais) su *Eurocost* ir *Eurogramme* bylų medžiaga, kartu su jų priedais ir šių priedų sąrašu,

— OLAF Prancūzijos teisminėms institucijoms išsiųstais laiškais, susijusiais su bylos *Datashop-Planistat* medžiaga, kartu su jų priedais ir šių priedų sąrašu, o ypač laišku, kuris galėjo būti datuotas 2003 m. kovo 19 d. (Nr. 003441), su <... > nuoroda CMS Nr. IO/2002/510 – Eurostat/Datashop/Planistat,

— OLAF pranešimu Komisijai, nurodytu 2003 m. gegužės 19 d. pranešime spaudai (IP/03/(709)),

— visais kitais OLAF pranešimais Komisijai.“

20 2003 m. rugpjūčio 18 d. laišku OLAF atsisakė leisti susipažinti su šiais dokumentais (toliau – 2003 m. rugpjūčio 18 d. Sprendimas). Šiame laiške nurodyta:

„<...>

Jūsų pirmoje ir antroje paraiškose nurodytiems dokumentams yra taikomos su teismo proceso bei inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsauga susijusios išimtys. Abiem paraiškomis pageidauti laišakai sudaro esminę OLAF valstybių narių teisminėms institucijoms išsiųstos bylos medžiagos dalį ir yra susiję su aplinkybėmis, dėl kurių dar vyksta tyrimas. Taigi jie yra apsaugoti minėtomis išimtimis.

Trečia paraiška prašyta leisti susipažinti su pranešimu, kurį OLAF pateikė Komisijai pagal 1999 m. gegužės 25 d. Reglamento (Nr.) 1073/1999 10 straipsnio 3 (dalį), leidžiančią OLAF informuoti instituciją apie savo vykdomą tyrimą. Kadangi tai dokumentas, kurį atlikdama savo tyrimą išsiuntė OLAF, jam taikoma išimtis, skirta inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsaugai.

Ketvirta paraiška yra nepakankamai tiksli. Deja, nepavyko nustatyti, su kuriuo (-ais) dokumentu (-ais) jūs pageidaujate susipažinti. Todėl prašyčiau pateikti papildomos informacijos, kuri patikslintų jūsų pirminę paraišką.

<...>“

21 2001 m. rugsėjo 8 d. ieškovai pateikė kartotinę paraišką.

22 2003 m. spalio 1 d. laišku (toliau – pirmasis ginčijamas sprendimas) OLAF atmetė kartotinę ieškovų paraišką. Jame buvo nurodyta:

„<...>

Išsamiai išnagrinėjęs jūsų paraišką ir pirminį OLAF jums pateiktą atsakymą, patvirtinu, kad šioje stadijoje OLAF negali jums perduoti prašomų dokumentų.

1. Jūs teigiate, kad pirmoje ir antroje paraiškose nurodyti dokumentai buvo neteisėtai pateikti į viešumą. Iš tiesų šie dokumentai niekada nebuvo teisėtai pavišinti.

Jūs teigiate, kad „Yves Franchet ir Daniel Byk yra tiesiogiai įtariami šiose bylose, ir todėl pirmiausia yra suinteresuoti galimybe susipažinti su šiais dokumentais“. Reikia skirti visuomenės teisę susipažinti su dokumentais pagal Reglamentą (Nr.) 1049/2001 ir atitinkamo asmens teisę susipažinti su bylos medžiaga. Pirmoji – kiekvienam fiziniam ir juridiniam asmeniui užtikrinta teisė, taikoma visiems institucijos turimiems dokumentams. Šis teisės aktas nereikalauja, jog pareiškėjas įrodytų savo suinteresuotumą, kad jam būtų leista susipažinti su dokumentais. Turi būti leista susipažinti su dokumentais, išskyrus tuos atvejus, kai jiems taikoma viena iš reglamento 4 (straipsnyje) išvardytų išimčių. Dėl pirmiau nurodytų priežasčių šiuo atveju, OLAF nuomone, nė vienas dokumentas, dėl kurio buvo pateikta paraiška susipažinti, negali būti atskleistas pagal Reglamentą (Nr.) 1049/2001.

Tačiau asmuo, su kuriuo susijusios nacionalinės teisminės ir (arba) Bendrijos drausminės procedūros, turi teisę susipažinti su bylos medžiaga, kuri yra jam svarbi pagal atitinkamus teisės aktus.

Kadangi teismo tyrimai vyksta Prancūzijoje ir Liuksemburge, galimybę susipažinti su bylos medžiaga reglamentuoja šiose dviejose šalyse taikomos proceso normos. Jūs galite kreiptis į kompetentingas Prancūzijos ir (arba) Liuksemburgo valdžios institucijas, prašydami leisti susipažinti su joms perduota bylos medžiaga. Šiuo klausimu jos turėtų priimti sprendimą ir OLAF negalėtų jo ginčyti.

Jūs teigiate, kad yra viršesnis viešasis interesas pateikti Daniel Byk ir Yves Franchet su pirma bei antra paraiškomis susijusius dokumentus. Tačiau mes manome, kad Yves Franchet ir Daniel Byk teisė į gynybą labiau laikytina privačiais, o ne viršesniais viešaisiais interesais. Kaip pirmiau nurodyta, nustatytu laiku jie turės teisę susipažinti su visa bylos medžiaga, kiek tai susiję su galimomis teisminėmis ar drausminėmis procedūromis.

2. Jūs nurodote, kad neteisinga teigti, jog visiems per tyrimą OLAF išsiųstiems dokumentams *ipso facto* gali būti taikoma inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsaugos išimtis, numatyta reglamento 4 (straipsnyje). Bet OLAF to netvirtino.

Tačiau mes nurodėme šią išimtį dėl jūsų prašytų konkrečių dokumentų, t. y. Prancūzijos ir Liuksemburgo valdžios institucijoms bei Komisijai adresuotų laiškų. Šiuose nacionalinėms teisminėms institucijoms siųstuose laiškuose yra pateikta OLAF tyrimų santrauka. Jei OLAF pateiktų šiuos laiškus, būtų pakenkta nacionalinėms teisminėms procedūroms, nes jie yra sudedamoji teisminės bylos medžiagos dalis, ir todėl negali būti perduoti anksčiau, nei tai numato nacionalinės procedūros.

Pranešime Komisijai taip pat yra tyrimo rezultatų, kurie, OLAF nuomone, buvo svarbūs Komisijai, kad ši galėtų imtis visų būtinų priemonių savo interesams apsaugoti, santrauka. Todėl priežastys, dėl kurių OLAF atsisakė atskleisti dokumentus, yra konkrečiai susijusios su prašomais dokumentais ir nėra, kaip jūs teigiate, bendro pobūdžio motyvavimas.

3. Dėl ketvirto prašymo mes nustatėme, kad nuo 1999 m. rugsėjo 23 d. iki 2003 m. spalio 25 d. OLAF Komisijos generaliniam sekretoriui išsiuntė 35 pranešimus apie tyrimus, susijusius su Eurostatu. Visuose šiuose pranešimuose buvo tyrimo

rezultatai, kurių atskleidimas galėtų pakenkti Prancūzijoje ir Liuksemburge vykstančioms teisminėms procedūroms. Todėl jos patenka į inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsaugos bei teismo proceso išimtis.

<...>“

- 23 2002 m. liepos mėn. buvo parengta galutinė ataskaita dėl *Eurogramme*.
- 24 2003 m. rugsėjo 25 d. OLAF parengė galutines tyrimų ataskaitas bylose *Eurocost ir Datashop – Planistat* Reglamento Nr. 1073/1999 9 straipsnio prasme. 2003 m. spalio 10 d. ieškovai gavo šių ataskaitų kopijas. Be to, tą pačią dieną jie gavo 2003 m. liepos 7 d. tarpinės SAI ataskaitos, tačiau be jos priedų, kopiją.
- 25 2003 m. spalio 21 d. laišku ieškovai pateikė naują paraišką susipažinti su įvairiais dokumentais, o ypač su galutine SAI ataskaita. 2003 m. spalio 29 d. jie pateikė papildomą paraišką dėl 2003 m. liepos 7 d. SAI ataskaitos, kuri jiems buvo perduota 2003 m. spalio 21 d. laišku, priedų.
- 26 Kadangi į šias paraiškas nebuvo atsakyta, ieškovai 2003 m. gruodžio 2 d. pateikė kartotinę paraišką.

- 27 Ši kartotinė paraiška buvo atmesta 2003 m. gruodžio 19 d. Komisijos sprendimu (toliau – antrasis ginčijamas sprendimas). Atsisakymas buvo pagrįstas taip:

„<...>

Apgailestauju turėdamas patvirtinti, jog šie dokumentai negali būti jums perduoti. Jų atskleidimas galėtų pakenkti šio tyrimo tikslui, nes trukdytų įgyvendinti veiksmus, būtinus šio tyrimo tinkamai eigai. Todėl, remiantis Reglamento <...> Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečia įtrauka, reikia atsisakyti leisti susipažinti su dokumentais. Atsižvelgiant į nagrinėjamos srities slaptą pobūdį ir dokumentų struktūrą, minėto reglamento 4 straipsnio 6 dalyje numatytas susipažinimas su kai kuriomis dokumentų dalimis yra neįmanomas. Be to, nematau jokios aplinkybės, leidžiančios padaryti išvadą, kad šiuo konkrečiu atveju viešasis interesas atskleisti prašomuose dokumentuose esančią informaciją būtų svarbesnis už būtinybę apsaugoti tyrimo tikslus.

<...>“

Procesas

- 28 Byla T-391/03 buvo pradėta 2003 m. lapkričio 27 d. ieškovų Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu ieškiniu dėl 2003 m. rugpjūčio 18 d. Sprendimo bei dėl pirmojo ginčijamo sprendimo.

- 29 Tą pačią dieną pateiktu atskiru dokumentu ieškovai paprašė, kad ieškinys būtų nagrinėjamas pagreitinta tvarka pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 76a straipsnį.
- 30 2003 m. gruodžio 17 d. Sprendimu Pirmosios instancijos teismo ketvirtoji kolegija, kuriai buvo paskirta byla, atmetė prašymą bylą nagrinėti taikant pagreitintą tvarką ir apie tai pranešė ieškovams 2003 m. gruodžio 22 dieną.
- 31 2004 m. vasario 19 d. ieškovų Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu ieškiniu dėl implicitinio Komisijos sprendimo, atmetančio jų 2003 m. spalio 21 d. ir 29 d. pateiktas paraiškas susipažinti su įvairiais dokumentais, bei dėl antrojo ginčijamo sprendimo buvo pradėta byla T-70/04.
- 32 Pasikeitus Pirmosios instancijos teismo kolegijų sudėčiai prasidėjus naujiems teismo darbo metams, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į trečiąją kolegiją, kuriai dėl to buvo paskirta ši byla.
- 33 Pirmosios instancijos teismo trečiosios kolegijos pirmininko 2005 m. liepos 13 d. nutartimi bylos T-391/03 ir T -70/04 buvo sujungtos pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 50 straipsnį, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimamas galutinis sprendimas.
- 34 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas (trečioji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir kaip Procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytą proceso organizavimo priemonę pasiūlė ieškovams ir Komisijai atsakyti į raštu pateiktus klausimus. Šalys šį prašymą įvykdė per joms nustatytus terminus.

- 35 2005 m. rugsėjo 15 d. posėdyje buvo išklausti šalių žodiniai pasisakymai ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo žodžiu pateiktus klausimus.
- 36 2005 m. rugsėjo 26 d. nutartimi, remdamasis Procedūros reglamento 65 straipsnio b punktu, 66 straipsnio 1 dalimi ir 67 straipsnio 3 dalies trečiąja pastraipa, Pirmosios instancijos teismas pareikalavo, kad atsakovė pateiktų ginčijamus dokumentus, nurodydamas, jog šiame procese šie dokumentai nebus pateikti ieškovams. Šis prašymas buvo patenkintas.
- 37 2005 m. lapkričio 8 d. Pirmosios instancijos teismo trečiosios kolegijos pirmininko sprendimu buvo baigta žodinė proceso dalis.

Šalių reikalavimai

- 38 Byloje T-391/03 ieškovai Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti 2003 m. rugpjūčio 18 d. Sprendimą bei pirmąjį ginčijamą sprendimą,
- priteisti iš Komisijos visas bylinėjimosi išlaidas.

39 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

- pripažinti ieškovų reikalavimus nepriimtinus tiek, kiek jie susiję su 2003 m. rugpjūčio 18 d. Sprendimo panaikinimu,
- atmesti reikalavimus panaikinti pirmąjį ginčijamą sprendimą kaip nepagrįstus,
- priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

40 Byloje T-70/04 ieškovai Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti implicitinį Komisijos sprendimą, atmetantį jų 2003 m. spalio 21 d. ir 29 d. pateiktas paraiškas susipažinti su įvairiais dokumentais, bei antrąjį ginčijamą sprendimą,
- priteisti iš Komisijos visas bylinėjimosi išlaidas.

41 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

- pripažinti ieškinio reikalavimus nepriimtinus tiek, kiek jais siekiama panaikinti implicitinį sprendimą atmesti paraiškas,

- atmesti reikalavimus panaikinti antrąjį ginčijamą sprendimą kaip nepagrįstus,

- priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl priimtinumų

Šalių argumentai

- ⁴² Dėl ieškinio byloje T-391/03 Komisija mano, kad 2003 m. rugpjūčio 18 d. Sprendimas nėra galutinis aktas, todėl dėl jo negali būti pareikštas ieškinyje dėl panaikinimo.
- ⁴³ Dėl ieškinio byloje T-70/04 Komisija pažymi, kad ieškinyje dėl implicitinio Komisijos sprendimo, atmetančio jį 2003 m. spalio 21 d. ir 29 d. pateiktas paraišką, yra nepriimtinas, nes šis sprendimas nėra galutinis aktas.
- ⁴⁴ Ieškovai mano, kad, kaip ir viešosios tarnybos ikiteisminės procedūros metu, galėtų būti laikoma, kad pirmojo ginčijamo sprendimo motyvavimas papildo 2003 m. rugpjūčio 18 d. Sprendimo pagrindimą ir kad pastarasis yra ginčytinas aktas. Tas pats pasakytina ir apie implicitinį sprendimą, atmetantį 2003 m. spalio 21 d. ir 29 d. pateiktas paraišką.

- 45 Vis dėlto per posėdį Pirmosios instancijos teismui paprašius pareikšti nuomonę šiuo klausimu, ieškovai nurodė, kad palieka šį klausimą spręsti pačiam Pirmosios instancijos teismui.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 46 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką tik priemonės, sukeliančios tokių privalomų teisinių pasekmių, kurios daro poveikį ieškovo interesams konkrečiu būdu keisdamos jo teisinę padėtį, yra aktai, dėl kurių gali būti pareikštas ieškinys dėl panaikinimo pagal EB 230 straipsnį. Kalbant apie aktus ar sprendimus, kurių rengimas apima keletą stadijų, ypač turint omenyje vidaus procedūrą, tik priemonės, išreiškiančios galutinę institucijos poziciją šios procedūros pabaigoje, išskyrus tarpines priemones, kurių reikia galutiniam sprendimui priimti, iš esmės laikytinos aktais, dėl kurių galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo. (1981 m. lapkričio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimas *IBM prieš Komisiją*, 60/81, Rink. p. 2639, 10 punktas ir 1996 m. gegužės 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *AITEC prieš Komisiją*, T-277/94, Rink. p. II-351, 51 punktas).
- 47 Iš kartu taikomų Sprendimo 2001/937 priedo 3 ir 4 straipsnių bei Reglamento Nr. 1049/2004 8 straipsnio aiškiai matyti, kad atsakymas į pirminę paraišką reiškia tik pirmąją poziciją šiuo klausimu, suinteresuotiesiems asmenims suteikiant galimybę Komisijos generalinio sekretoriaus arba OLAF direktoriaus paprašyti peržiūrėti minėtą poziciją.
- 48 Todėl tik Komisijos generalinio sekretoriaus arba OLAF direktoriaus priimta priemonė, kuri laikoma sprendimu ir visiškai pakeičia ankstesnę poziciją atitinkamu klausimu, gali sukelti teisinių pasekmių, kurios daro poveikį ieškovo interesams, ir todėl dėl jos gali būti pareikštas ieškinys dėl panaikinimo pagal EB 230 straipsnį (2003 m. spalio 16 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Co-Frutta prieš Komisiją*, T-47/01, Rink. p. II-4441, 31 punktas).

- 49 Todėl ieškinys byloje T-391/03 tiek, kiek jis susijęs su 2003 m. rugpjūčio 18 d. Sprendimu, ir ieškinys byloje T-70/04 tiek, kiek jis susijęs su implicitiniu sprendimu atmesti 2003 m. spalio 21 d. ir 29 d. ieškovų pateiktas paraiškas, yra nepriimtini.

Dėl esmės

Šalių argumentai

- 50 Savo ieškiniui pagrįsti ieškovai nurodo vienintelį ieškinio pagrindą, susijusį su reglamento 2 ir 4 straipsnių pažeidimu, „pagrindinės teisės susipažinti su dokumentais“ pažeidimu, akivaizdžia vertinimo klaida, proporcingumo principo pažeidimu bei ginčijamų sprendimų motyvavimo prieštaravimu ir klaidingumu.
- 51 Ieškovai tvirtina, kad OLAF plačiai aiškino teisės susipažinti su dokumentais išimtis, susijusias su teismo proceso bei inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsauga. Jie primena, kad teisės susipažinti su dokumentais išimtis turi būti aiškinamos siaurai bei taip, kad netrukdytų taikyti bendrojo principo, pagal kurį visuomenei suteikiama kuo daugiau galimybių susipažinti su dokumentais.
- 52 Ieškovai mano, kad pagal Komisijos aiškinimą teisė susipažinti su dokumentais neapima su OLAF veikla susijusių dokumentų vien dėl jų pobūdžio. Tačiau toks požiūris pažeidžia nuostatą, kad išimtis reikia aiškinti siaurai, ypač kalbant apie pagrindinės teisės išimtis.

- 53 Šiuo atžvilgiu ieškovai teigia, kad Komisija suklydo manydama, jog OLAF galėjo būti taikoma speciali tvarka, t. y. nukrypstanti nuo normų, reglamentuojančių galimybę susipažinti su dokumentais. Nei Reglamentas Nr. 1049/2001, nei OLAF steigiamieji teisės aktai nepagrindžia tokios leidžiančios nukrypti nuostatos. Ieškovų nuomone, nei tyrimų konfidencialumo reikalavimas, nei OLAF nepriklausomumas nereiškia, kad turi būti atmestos visos paraiškos susipažinti su dokumentais.
- 54 Dėl teismo proceso apsaugos išimties ieškovai, remdamiesi 1999 m. gruodžio 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimu *Interporc prieš Komisiją* (T-92/98, Rink. p. II-3521, toliau – sprendimas *Interporc II*), mano, kad ši išimtis yra netaikoma šioje byloje. Iš tiesų ši išimtis susijusi tik su dokumentais, parengtais per šios bylos nagrinėjimą teisme. Tačiau OLAF pranešimais siekta tik informuoti institucijas ir teismines institucijas apie faktines aplinkybes, dėl kurių gali būti pradėtas baudžiamasis arba drausminis persekiojimas. Todėl jų pateikimas nesusijęs su vykstančiomis teisminėmis procedūromis. Šiuo atžvilgiu ieškovai primena, kad OLAF yra Komisijos administracinė tarnyba, kuri parengia administracines bylas ir teikia administracines atskaitas. Būtent institucijos ir nacionalinės valdžios institucijos, remdamosi jų rezultatais, imasi tolesnių priemonių, ypač drausminių arba teisminių.
- 55 Ieškovai tvirtina, kad OLAF taip pat negali išvengti įsipareigojimų, kylančių iš teisės aktų, susijusių su visuomenės teise susipažinti su dokumentais, manydami, kad galimybė susipažinti su dokumentais turi būti vertinama pagal nacionalines arba su drausmine procedūra susijusias normas.
- 56 Dėl OLAF Prancūzijos ir Liuksemburgo valdžios institucijoms perduotų dokumentų ieškovai taip pat mano, kad OLAF padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, pažeisdama savo pareigą kreiptis į nacionalines valdžios institucijas, siekiant sužinoti, ar jos prieštarautų nagrinėjamų dokumentų atskleidimui. Remdamiesi sprendimu *Interporc II* ir 2000 m. sausio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Nyderlandai ir van*

der Wal prieš Komisiją (C-174/98 P ir C-189/98 P, Rink. p. I-1, toliau – sprendimas *van der Wal*), jie teigia, jog Komisija turėjo pasiteirauti nacionalinių valdžios institucijų, į kurias ji kreipėsi, ne tik ar toks atskleidimas būtų žalingas, bet ir ar jis būtų laikomas nacionalinės teisės pažeidimu.

57 Dėl OLAF Komisijai perduotų dokumentų ieškovai mano, kad atsisakymas leisti susipažinti su šiais dokumentais buvo nepagrįstas. Jie pažymi, kad OLAF turi ne vertinti Komisijos interesus ir jų galimos apsaugos lygį, o tik šiuo klausimu kreiptis į Komisiją, kaip tai buvo nurodyta sprendime *van der Wal*.

58 Kalbant apie inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsaugos išimtį ieškovai nesutinka, kad šiuo atveju ši išimtis buvo taikytina, nes Komisija šiuo atžvilgiu nepateikė jokio argumento, pagrindžiančio atsisakymą atskleisti.

59 Ieškovai tvirtina, kad OLAF turėjo nurodyti konkrečias priežastis, dėl kurių šiuo atveju turėjo būti taikomos išimtys, ir išnagrinėti kiekvieną prašytą dokumentą, kad nuspręstų, ar jo turinys neleidžia jo atskleisti. Ieškovai pažymi, kad pagal teismų praktiką išimtis yra netaikytina, nors dokumente ir yra su tyrimu susijusių duomenų, jei šis atskleidimas nekeltų grėsmės, kad bus pakenkta tyrimui. Tačiau OLAF kiekvieno prašomo dokumento atveju neišnagrinėjo, ar jo turinys neleidžia jo atskleisti, bet bendrais argumentais pagrindė atsisakymą leisti susipažinti su dokumentais. Be to, neaišku, ar tyrimai vis dar vyksta.

- 60 Ieškovai teigia, kad priešingai, nei reikalauja proporcingumo principas, OLAF nepatikrino, ar buvo galima atskleisti dalį dokumentų. Jie remiasi 2004 m. sausio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Mattila prieš Tarybą ir Komisiją* (C-353/01 P, Rink. p. I-1073) ir tvirtina, kad sprendimas atsisakyti leisti susipažinti su dokumentais turi būti panaikintas, jei Komisija neišnagrinėjo galimybės leisti iš dalies susipažinti su dokumentais.
- 61 Ieškovai taip pat tvirtina, kad 2003 m. rugpjūčio 18 d. Sprendimo ir pirmojo ginčijamo sprendimo motyvai yra priešaringi. Atsisakymą leisti susipažinti su OLAF Liuksemburgo ir Prancūzijos teisminėms institucijoms perduotais dokumentais OLAF pagrindė tuo, kad prašomuose dokumentuose yra OLAF atliktų tyrimų rezultatų santrauka. Tačiau 2003 m. balandžio 3 d., t. y. po to, kai dokumentai buvo perduoti nacionalinėms valdžios institucijoms, OLAF generalinį sekretorių informavo, kad tyrimai dar vyksta. Šiuo atžvilgiu ieškovai pabrėžia, kad tik 2003 m. rugsėjo 25 d. OLAF pateikė savo galutines ataskaitas.
- 62 Be to, ieškovai mano, kad šiuo atveju Komisijos nuoroda į 2003 m. gruodžio 18 d. Pirmosios instancijos teismo nutartį *Gómez-Reino prieš Komisiją* (T-215/02, Rink. VT p. I-A-345 ir II-1685) yra netinkama. Jie tvirtina, kad dėl šio nutartyje nurodyto problemos sprendimo pagrindinė teisė, kad būtų gerbiama teisė į gynybą tampa neveiksminga. Iš tiesų, pasak ieškovų, iš šios nutarties matyti, kad OLAF vykdant savo veiklą priimti aktai yra tik parengiamieji, taigi jų negalima apskusti, ir tik galutinis sprendimas, kurį galbūt priima institucija, turi akto, kurį galima apskusti, požymių. Tai reikštų, kad teismų kontrolė neapima jokios OLAF veiklos.
- 63 Dėl galutinės SAI ataskaitos bei 2003 m. liepos 7 d. SAI ataskaitos priedų ieškovai priduria, kad antrojo ginčijamo sprendimo motyvavimas yra pernelyg bendras, nes jame nėra jokių būtent su nagrinėjamu atveju susijusių duomenų ir nepaaiškinta, dėl kokių priežasčių prašomų dokumentų atskleidimas tik ieškovams galėtų pakenkti. Taip pat yra nepakankamai motyvuotas klausimas dėl galimybės susipažinti su

dokumentais iš dalies. Be to, motyvai nepriimtini, nes trys SAI ataskaitos buvo plačiai skelbtos. Ieškovai pabrėžia, kad Komisija jiems leido susipažinti su pirmosiomis dviem SAI ataskaitomis, nepaaiškindama, kodėl reikėjo skirtingai traktuoti galimybę susipažinti su galutine SAI ataskaita ir 2003 m. liepos 7 d. SAI ataskaitos priedais.

- 64 Taip pat jie ginčija inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsaugos išimties taikymą galutinei SAI ataskaitai tvirtindami, kad antrojo ginčijamo sprendimo priėmimo metu SAI atliekamas auditas buvo baigtas. Todėl Komisija, nespręsdama, kokių veiksmų reikia imtis atsižvelgiant į tyrimą, galėjo neribotą laiką nesutikti patenkinti paraiškos susipažinti su dokumentais.
- 65 Galiausiai ieškovai teigia, kad teisė į gynybą yra Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje numatytas viršesnis viešasis interesas, ir tvirtina, kad net jei teisė į gynybą pirmiausia gina privatų interesą, šiuo atveju kalbama apie svarbiausią teisę, sudarančią teisinės valstybės ir demokratijos pagrindą. Gali kilti pavojus būtent galimybei kreiptis į teismą ir veiksmingai teisminei apsaugai. Jie priduria, kad Komisija nederino nagrinėjamų interesų.
- 66 Komisija pažymi, kad ieškiniu siekiama panaikinti sprendimą neleisti susipažinti su dokumentais, kurių buvo prašoma tik remiantis teisės aktais dėl teisės visuomenei susipažinti su dokumentais. Todėl ieškovų paraiška turėtų būti nagrinėjama kaip bet kurio visuomenės atstovo pateikta paraiška susipažinti su dokumentais.
- 67 Komisija pabrėžia, kad nagrinėjant paraišką susipažinti su nagrinėjamais dokumentais reikia atsižvelgti į OLAF veiklos ypatumus, primindama, jog pačiai OLAF nėra taikoma ypatinga ar nuo galimybės susipažinti su dokumentais taisyklių nukryps-

tanti tvarka. Ji mano, kad iš visų Reglamento Nr. 1073/1999 nuostatų matyti, jog OLAF veikla apima ne tik administracinės tarnybos, rengiančios bylas arba tokius administracinius dokumentus, kokie buvo nurodyti sprendime *Interporc II* arba parengti bet kurio kito generalinio direktorato vykdamą įprastą Komisijos veiklą, funkcijas. Ji tvirtina, kad dėl OLAF vykdomų tyrimų gali kilti drausminės ar baudžiamosios pasekmės. Todėl jie turi būti labai konfidencialūs, kaip tai matyti iš Reglamento Nr. 1073/1999 8 straipsnio 2 dalies ir 12 straipsnio 3 dalies, ir pagal savo pobūdį patenka į tyrimų apsaugos išimties taikymo sritį. Komisijos nuomone, kadangi atliekami ar netgi baigti tyrimai gali būti susiję su teisminėmis procedūromis, kurios jau yra pradėtos arba dar turės būti pradėtos, teismo proceso apsaugos išimtis neišvengiamai susijusi su tyrimų veiklos išimtimi.

68 Komisija primena, kad šiuo atveju dėl Liuksemburgo valdžios institucijoms pateiktos bylos medžiagos yra pradėtas parengtinis tyrimas, o dėl tos, kuri buvo pateikta Prancūzijos valdžios institucijoms, buvo pradėtas procesas teisme.

69 Ji mano, kad abi nagrinėjamos išimtys būtina apima ne tik OLAF bylos medžiagą sudarančius dokumentus ar teisminėms institucijoms perduotus dokumentus, bet ir su tuo susijusius pranešimus, kuriais pasikeitė OLAF ir institucijos.

70 Komisija teigia, kad konfidencialumo reikalavimas draudžia numatyti galimybę visuomenei susipažinti su bet kuriuo dokumentu, kuriame yra esminė OLAF tyrimo dalis, netgi jei jis yra baigtas, bent jau iki to momento, kol bus priimtas galutinis teisminių institucijų, į kurias buvo kreiptasi, arba Paskyrimų tarnybos sprendimas. Pagal analogiją ji remiasi 2001 m. gruodžio 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Petrie ir kt. prieš Komisiją* (T-191/99, Rink. p. II-3677) aiškinimu. Ji mano, kad konfidencialumo reikalavimas yra tuo labiau pagrįstas, nes atlikus OLAF

tyrimus asmenys gali būti patraukti baudžiamojon ar drausminėn atsakomybėn, ir kad tuo atveju, jei yra pradėta teisminė ar drausminė procedūra, šie asmenys turi teisę į nekaltumo prezumpciją.

- 71 Komisija tvirtina, kad šiuo atveju priežastis, dėl kurios buvo atsisakyta leisti susipažinti su prašomais dokumentais, yra ta, kad šie sudarė esminę OLAF tyrimų dalį ir kad jų pagrindu nei teisminės valdžios institucijos, nei Paskyrimų tarnyba dar nebuvo priėmusios jokio galutinio sprendimo. Jei toks sprendimas būtų priimtas, Komisija būtų maniusi kitaip. Iš tiesų nagrinėjami dokumentai galėjo būti perduoti pagal Reglamentą Nr. 1049/2001, prireikus nepaviešinant minėtų fizinių ar juridinių asmenų pavardžių ar pavadinimų.
- 72 Komisija priduria, kad minėtoje nutartyje *Gómez-Reino prieš Komisiją* Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad OLAF neprivalėjo tariamai su vidaus tyrimu susijusiam Bendrijos pareigūnui leisti susipažinti su dokumentais, dėl kurių vyko tyrimas ar kuriuos parengė OLAF, kol Paskyrimų tarnyba nepriims galutinio sprendimo, kuriuo jam pateikiami kaltinimai. Komisijos nuomone, jei galima atsisakyti leisti susipažinti su dokumentais suinteresuotam pareigūnui, turi būti galima nepatenkinti pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 pateiktos paraiškos susipažinti su tyrimo dokumentais.
- 73 Komisija mano, jog sprendimų motyvavimas nėra nenuoseklus ar prieštaringas ir kad ieškovai painioja OLAF vykdomus išorės ir vidaus tyrimus. Taigi ginčijami sprendimai suformuluoti skirtingai, nes 2002 m. liepos mėn. ir 2003 m. kovo mėn. buvo atkreiptas nacionalinių teisminių institucijų dėmesys į išorės tyrimų rezultatus, kurie nėra susiję su OLAF atliekamais vidaus tyrimais. Be to, 2003 m. rugpjūčio 18 d. OLAF dar atliko vidaus tyrimus. Tačiau 2003 m. spalio 1 d. šie tyrimai buvo baigti, būtent tai ir paaiškina pirmojo ginčijamo sprendimo formuluotę.

- 74 Dėl motyvacijos pakankamo pagrįstumo Komisija teigia, kad reikia atsižvelgti tiek į 2003 m. rugpjūčio 18 d. Sprendimo, tiek į pirmojo ginčijamo sprendimo motyvus bei į kitą ieškovų turėtą informaciją. Ji primena, kad pagal 1997 m. kovo 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą *WWF UK prieš Komisiją* (T-105/95, Rink. p. II-313) Komisija ne visada gali nurodyti dokumento konfidencialumą pagrindžiančias priežastis neatskleisdama dokumento turinio ir taip nepanaikindama pagrindinio išimties tikslo.
- 75 Komisija pažymi, kad proporcingumo principas taip pat nebuvo pažeistas. Ji mano, kad, siekiant užtikrinti tyrimų ir apklausos bei teisminių procedūrų apsaugą, netgi galimybė visuomenei iš dalies susipažinti su įvairiais prašomais dokumentais negalėtų būti suteikta nepanaikinant numatytų išimčių veiksmingumo.
- 76 Kalbant apie dokumentus, dėl kurių buvo pareikštas ieškinys byloje T-70/04, Komisija tvirtina, kad ji tinkamai taikė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatytą išimtį, nes net jei SAI atliekamas auditas buvo baigtas, Komisijos tyrimai bei analizė dar buvo atliekami, ir OLAF, vykdydama savo pačios tyrimus, vis dar galėjo pasinaudoti šiomis ataskaitomis.
- 77 Komisija primena, jog dokumentai, kuriuos ieškovams savo 2003 m. spalio 10 d. atsakymo priede pateikė Komisijos generalinis sekretorius laiške, buvo perduoti tik siekiant bendrai informuoti apie jų atžvilgiu pradėtą ir netrukus sustabdytą drausminę procedūrą, o ne atsakant, kad jų paraiška susipažinti pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 buvo nepatenkinta.
- 78 Komisija pabrėžia, kad Europos Parlamentui priėmus dvi rezoliucijas, Komisija 2003 m. birželio 11 d. Sprendimu įpareigojo SAI ištirti Eurostato arba Eurostato

prašymu kito generalinio direktorato sudarytų sutarčių ir suteiktų subsidijų teisėtumą ir tikslingumą tam, kad įvykdytų Parlamento prašymą, bei siekdama atskleisti galimus pažeidimus ar nesklaidumus ir dėl to padaryti išvadas. Todėl SAI šiuo atžvilgiu parengtos ataskaitos dėl savo tikslo ir turinio yra slapto pobūdžio dokumentai. Komisija ginčija, kad šie dokumentai buvo plačiai paviešinti. Priešingai, jų viešinimas buvo ypač ribojamas. Visuomenė niekada neturėjo galimybės susipažinti su šiais dokumentais.

79 Komisija pažymi, kad jei ieškovai būtų teisūs, dokumentai taptų prieinami visiems.

80 Galiausiai Komisija mano, kad atsižvelgiant į šios bylos ypatumus joks viršesnis viešasis interesas negalėtų pateisinti su OLAF tyrimais susijusių dokumentų atskleidimo visuomenei. Kaip ji pabrėžia, Reglamentu Nr. 1049/2001 nesiekama reglamentuoti galimybės susipažinti su bylos medžiaga asmenims, kurie galbūt yra susiję su OLAF tyrimu, tam, kad jie galėtų užtikrinti savo gynybą.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

— Pirminės pastabos

81 Pirmiausia pažymėtina, kad šias bylas reikia nagrinėti Reglamento Nr. 1049/2001 atžvilgiu. Iš tiesų akivaizdu, kad ginčijami sprendimai buvo priimti remiantis šiuo reglamentu.

- 82 Būtina priminti, jog pagal Reglamento Nr. 1049/2001 6 straipsnio 1 dalį pareiškėjas nebūtinai turi pagrįsti savo paraišką, t. y. įrodyti kokį nors interesą, kad jam būtų leista susipažinti su prašomais dokumentais (dėl Sprendimo 94/90 taikymo žr. 1998 m. vasario 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimų *Interporc prieš Komisiją*, T-124/96, Rink. p. II-231, 48 punktą ir *Interporc II* 44 punktą). Todėl ieškovų paraiška turi būti nagrinėjama taip pat kaip ir bet kurio kito asmens pateikta paraiška.
- 83 Primintina, kad galimybė visuomenei susipažinti su institucijų dokumentais yra principas, o sprendimas dėl atsisakymo galioja tik tuo atveju, jei jis paremtas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytais išimtimis.
- 84 Pagal nusistovėjusią Bendrijos teismų praktiką šios išimtys turi būti aiškinamos ir taikomos siaurai, kad nebūtų pažeistas bendrasis šiuo reglamentu įtvirtintas principas (žr. sprendimo *van der Wal* 27 punktą ir 2002 m. vasario 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Kuijer prieš Tarybą*, T-211/00, Rink. p. II-485, 55 punktą bei nurodytą Bendrijos teismų praktiką).
- 85 Dėl ieškinio byloje T-391/03 Komisija mano, kad ginčijami dokumentai neturi būti atskleisti dėl dviejų priežasčių, nes kalbama, pirma, apie dokumentus, susijusius su tyrimų, inspekcijų ir audito veikla, ir, antra, kartu apie dokumentus, sudarytus teismo proceso tikslais. Todėl Komisija, atsisakydama ieškovams leisti susipažinti su pageidaujama dokumentais, pirmajame ginčijame sprendime nurodo Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antroje ir trečioje įtraukose numatytas išimtis.
- 86 Byloje T-70/04 ieškovai prašo leisti susipažinti su galutine SAI ataskaita ir 2003 m. liepos 7 d. SAI tarpinės ataskaitos priedais. Komisija šiuo atžvilgiu nurodo tik tyrimų, inspekcijų ir audito veiklos tikslų apsaugos išimtį, numatytą Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje.

87 Nagrinėti, kaip Komisija taikė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antroje ir trečioje įtraukose numatytas išimtis, reikia atsižvelgiant būtent į šio sprendimo 84 punkte nurodytą Bendrijos teismų praktiką.

— Dėl teismo proceso apsaugos išimties

88 Sprendimo 94/90 taikymo atžvilgiu sąvoką „teismo procesas“ Pirmosios instancijos teismas jau yra išaiškinęs taip: viešojo intereso apsauga neleidžia atskleisti tik konkretaus teismo proceso parengtų dokumentų turinio (sprendimo *Interporc II* 40 punktas).

89 Kadangi „teismo proceso“ sąvoka jau buvo aiškinta ir galimybės visuomenei susipažinti su institucijų dokumentais kontekste, laikytina, kad šis apibrėžimas tinkamas ir kalbant apie Reglamentą Nr. 1049/2001.

90 Be to, Pirmosios instancijos teismas jau nusprendė, kad posakį „konkretaus teismo proceso tikslais parengti dokumentai“ reikia suprasti kaip pateiktus pareiškimus ar aktus, vidaus dokumentus, susijusius su nagrinėjamos bylos parengtiniu tyrimu, ir su byla susijusius pranešimus, kuriais pasikeičia atitinkamas generalinis direktoratas ir teisės tarnyba ar advokatų kabinetas. Šio išimties taikymo srities apibrėžimo tikslas yra užtikrinti, pirma, Komisijos vidaus darbo apsaugą, ir, antra, advokatų profesinės paslapties principo apsaugą bei konfidencialumą (sprendimo *Interporc II* 41 punktas).

91 Tačiau Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad elgesio kodekse esanti viešojo intereso (teismo proceso) apsaugos išimtis neleidžia Komisijai išvengti pareigos

perduoti išimtinai administracinio pobūdžio dokumentus. Šio principo turi būti laikomasi, netgi jei šių dokumentų atskleidimas vykstant procesui Bendrijos teisme gali būti priskirtas Komisijai. Šiuo atžvilgiu nesvarbu, kad ieškinys dėl panaikinimo pareikštas dėl administracinės procedūros metu priimto sprendimo (sprendimo *Interporc II* 42 punktas).

⁹² Šios Bendrijos teismų praktikos kontekste reikia išnagrinėti, ar OLAF Liuksemburgo ir Prancūzijos valdžios institucijoms perduoti dokumentai bei OLAF Komisijai perduoti dokumentai yra laikytini konkrečiau teismo proceso tikslais parengtais dokumentais.

⁹³ Iš Reglamento Nr. 1073/1999 pirmos konstatuojamosios dalies aišku, kad OLAF tyrimų tikslas yra Bendrijų finansinių interesų apsauga ir kova su Bendrijų finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu bei kita neteisėta veikla. Pagal šio reglamento penktą konstatuojamąją dalį OLAF atsakomybė apima ne tik finansinių interesų apsaugą, bet ir visas veiklos rūšis, susijusias su Bendrijos interesų saugojimu nuo neteisėtos veikos, galinčios užtraukti administracinę ar baudžiamąją atsakomybę. Todėl būtent šiam tikslui pasiekti remdamasi Reglamento Nr. 1073/1999 9 straipsniu OLAF atlieka vidaus ir išorės tyrimus, kurių rezultatai yra pateikiami tyrimo ataskaitoje, ir pagal Reglamento Nr. 1073/1999 10 straipsnį OLAF perduoda informaciją institucijoms bei nacionalinėms valdžios institucijoms.

⁹⁴ Remiantis Reglamento Nr. 1073/1999 9 straipsnio 2 dalimi, OLAF parengtos ataskaitos laikomos priimtinais įrodymais administracine ar teismine tvarka nagrinėjant bylas valstybėje narėje, kai nustatoma, kad tai yra būtina, pateikiamais tuo pačiu būdu ir tomis pačiomis sąlygomis kaip ir nacionalinės administracijos inspektorių parengtos administracinės ataskaitos.

- 95 Tačiau tik institucijos ar kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos, kurioms OLAF perdavė ataskaitas ir informaciją, yra visiškai atsakingos už tolesnius veiksmus, kurių minėtu pagrindu jos gali imtis (2005 m. balandžio 19 d. Teisingumo teismo pirmininko nutartis *Tillack prieš Komisiją*, C-521/04 P(R), Rink. p. I-3103, 32 punktą).
- 96 Gali būti, kad OLAF pagal Reglamento Nr. 1073/1999 10 straipsnio 1 ir 2 dalis informavus nacionalines valdžios institucijas arba pagal to paties reglamento 10 straipsnio 3 dalį – institucijas, nebus pradėti teisminis bylos nagrinėjimas nacionaliniu lygiu arba drausminė ar administracinė procedūra Bendrijos lygiu.
- 97 Šiomis aplinkybėmis tvirtinimas, kad įvairūs OLAF perduoti dokumentai buvo parengti vien tik teismo proceso tikslais, yra nesuderinamas su šios išimties aiškinimu Bendrijos teismų praktikoje ir neatitinka pareigos aiškinti bei taikyti išimtis siaurai (žr. šio sprendimo 84 punktą).
- 98 Be to, nacionalinių proceso normų laikymasis yra pakankamai užtikrintas, jei institucija įsitikina, kad dokumentų atskleidimas nėra nacionalinės teisės pažeidimas. Todėl, kilus abejonų, OLAF turėjo kreiptis į nacionalinę teismą ir neleisti susipažinti su dokumentais tik tuo atveju, jei nacionalinis teismas būtų uždraudęs atskleisti minėtus dokumentus (Sprendimo *van der Wal* 28 punktą).
- 99 Tačiau iš bylos medžiagos aiškiai matyti, kad į nacionalinį teismą nebuvo kreiptasi; tai taip pat pripažino ir Komisija, per posėdį atsakydama į Pirmosios instancijos teismo užduotą klausimą.

100 Iš tiesų šiuo atžvilgiu pirmajame ginčijamame sprendime tik nurodyta:

„Kadangi Prancūzijoje ir Liuksemburge vyksta teismo tyrimai, galimybę susipažinti su bylos medžiaga reglamentuoja šiose dviejose šalyse taikomos proceso normos. Jūs galite kreiptis į kompetentingas Prancūzijos ir (arba) Liuksemburgo valdžios institucijas su prašymu leisti susipažinti su joms perduota bylos medžiaga. Šiuo klausimu jos turėtų priimti sprendimą ir OLAF negalėtų jo ginčyti.“

101 Tokia pozicija neatitinka to, ką nusprendė Teisingumo Teismas sprendime *van der Wal* (29 punktas). Pasak Teisingumo Teismo, kadangi numatyta procedūra, kurios metu institucija, kilus abejonių, kreipiasi į nacionalinį teismą, ieškovui nebereikia pirmiausia kreiptis į kompetentingą nacionalinį teismą, o vėliau į Komisiją, jei šis teismas mano, kad pagal nacionalinę teisę nedraudžiama atskleisti pageidaujamų dokumentų, bet taikant Bendrijos normas gali būti priimtas kitoks sprendimas. Taigi ši procedūra taip pat atitinka gero administravimo reikalavimus.

102 Todėl reikia pripažinti, jog pirmajame ginčijamame sprendime yra padaryta klaida, nes jame konstatuota, kad prašomiems dokumentams, nagrinėjamiems byloje T-391/03, taikoma teismo proceso apsaugos išimtis Reglamento Nr. 1049/2001 prasme.

103 Vis dėlto, kadangi atsisakydama leisti susipažinti su šiais dokumentais OLAF taip pat nurodė kitą išimtį, reikia išnagrinėti, ar galimybė susipažinti galėjo būti nesuteikta remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečia įtrauka.

— Dėl inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsaugos išimties

- 104 Pirmiausia konstatuotina, jog šalys neginčijo, kad dokumentai, su kuriais buvo prašoma leisti susipažinti, iš tikrųjų buvo susiję su tokia veikla.
- 105 Tačiau vien to, kad dokumentas yra susijęs su inspekcijomis ar tyrimais, nepakanka siekiant pateisinti nurodytos išimties taikymą. Pagal teismo praktiką visos teisės susipažinti su Komisijos dokumentais išimties turi būti aiškinamos ir taikomos siaurai (2000 m. rugsėjo 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Denkavit Nederland prieš Komisiją*, T-20/99, Rink. p. II-3011, 45 punktas).
- 106 Šiuo atžvilgiu dėl dokumentų, nurodytų ieškinyje byloje T-391/03, primintina, kad 2003 m. spalio 1 d. priimant pirmąjį ginčijamą sprendimą, OLAF tyrimai jau buvo baigti. Iš tiesų tyrimo byloje *Eurogramme* galutinė ataskaita buvo parengta 2002 m. liepos mėnesį. Be to, 2003 m. rugsėjo 25 d. OLAF parengė galutines tyrimų ataskaitas bylose *Eurocost ir Datashop – Planistat* Reglamento Nr. 1073/1999 9 straipsnio prasme. 2003 m. spalio 10 d. laišku ieškovai kaip asmenys, dėl kurių šiose ataskaitose pateikti įtarimai, gavo jų kopiją.
- 107 Be to, dėl ieškinio byloje T-70/04 SAI tyrimas buvo baigtas 2003 m. spalio 22 d. galutine ataskaita.
- 108 Todėl šiuo atveju reikia patikrinti, ar su inspekcijomis, tyrimais ir auditu susijusiems dokumentams gali būti taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečia įtrauka, nes konkretūs inspekcijos, tyrimai ir auditas buvo baigti parengus

galutines ataskaitas, bet dėl tolesnių veiksmų šių ataskaitų pagrindu dar nebuvo nuspręsta.

- 109 Pirmosios instancijos teismo nuomone, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką reikia aiškinti taip: ši nuostata, kuria siekiama, jog nenukentėtų „inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų“ apsauga, yra taikoma tik tada, jei dėl nagrinėjamų dokumentų atskleidimo gali kilti pavojus, kad nebus užbaigti inspekcijos, tyrimai ar auditas.
- 110 Žinoma, iš Bendrijos teismų praktikos išplaukia, kad įvairiems tyrimo ar inspekcijos aktams ir toliau gali būti taikoma inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsaugos išimtis tol, kol yra vykdoma minėta veikla, netgi jei jau baigėsi konkretus tyrimas ar inspekcija, dėl kurių buvo parengta ataskaita, su kuria buvo prašyta leisti susipažinti (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Denkavit Nederland prieš Komisiją* 48 punktą).
- 111 Vis dėlto manyti, kad įvairiems su inspekcijomis, tyrimais ar auditu susijusiems dokumentams Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtis gali būti taikoma tol, kol nėra nuspręsta dėl tolesnių veiksmų šiose procedūrose, reikėtų, kad galimybę susipažinti su minėtais dokumentais lemia atsitiktinis, būsimas ir galbūt dar tolimas įvykis, priklausantis nuo įvairių valdžios institucijų veiklos spartumo ir kruopštumo.
- 112 Tokia pozicija neatitiktų tikslo užtikrinti galimybę visuomenei susipažinti su dokumentais, susijusiais su galimais finansinių interesų valdymo pažeidimais, kad piliečiai galėtų veiksmingiau kontroliuoti viešosios valdžios vykdymo teisėtumą (šiuo klausimu žr. 2000 m. spalio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *JT's Corporation prieš Komisiją*, T-123/99, Rink. p. II-3269, 50 punktą).

- 113 Taigi reikia patikrinti, ar priimant ginčijamus sprendimus dar buvo vykdomos inspekcijos ir tyrimai, kuriems atskleidus prašomus dokumentus būtų kilęs pavojus, ir ar ši veikla buvo vykdoma per pagrįstą terminą.
- 114 Šiuo klausimu primintina, kad pagal nusistovėjusią Bendrijos teismų praktiką skundžiamo individualaus akto teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į teises ir faktines aplinkybes, buvusias akto priėmimo metu (1979 m. vasario 7 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Prancūzija prieš Komisiją*, 15/76 ir 16/76, Rink. p. 321, 7 punktą ir 2001 m. gegužės 17 d. Teisingumo Teismo sprendimas *IECC prieš Komisiją*, C-449/98 P, Rink. p. I-3875, 87 punktą).
- 115 Be to, pagal nusistovėjusią teismų praktiką tokios paraiškos susipažinti su dokumentais nagrinėjimas turi būti konkretus. Iš tikrųjų, viena vertus, vien aplinkybės, kad dokumentas yra susijęs su išimties saugomu interesu, nepakanka tokios išimties taikymui pateisinti (šiuo atžvilgiu žr. minėto sprendimo *Denkavit Nederland prieš Komisiją* 45 punktą). Kita vertus, rizika pakenkti saugomam interesui turi būti pagrįstai nuspėjama, o ne tik hipotetiška. Todėl norėdama taikyti išimtį institucija privalo atlikti konkretų tyrimą, kuris turi atsispindėti sprendimo motyvuose (2000 m. balandžio 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Kuijer prieš Tarybą*, T-188/98, Rink. p. II-1595, 38 punktą ir 2005 m. balandžio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Verein für Konsumenteninformation prieš Komisiją*, T-2/03, Rink. p. II-1121, toliau – sprendimas *VKI*, 69 ir 72 punktai).
- 116 Be to, šis konkretus tyrimas turi būti atliktas kiekvieno iš prašomų dokumentų atžvilgiu. Iš tiesų iš Reglamento Nr. 1049/2001 matyti, kad visos jo 4 straipsnio 1–3 dalyse išvardytos išimtys yra suformuluotos taip, lyg jos turėtų būti taikomos „dokumentui“ (sprendimo *VKI* 70 punktą).

- 117 Kiekvieno dokumento konkretus ir individualus tyrimas taip pat yra būtinas ir tuo atveju, kai nors yra aišku, kad paraiškoje leisti susipažinti nurodyti dokumentai patenka į išimtį, tik toks tyrimas leidžia institucijai, vadovaujantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalimi, įvertinti galimybę leisti pareiškėjui susipažinti su dokumentais iš dalies. Taikydamas elgesio kodeksą, Pirmosios instancijos teismas jau atmetė kaip nepakankamą įvertinimą, atliktą labiau dokumentų kategorijos nei juose esančios informacijos atžvilgiu, nes iš institucijos reikalaujamas atlikti tyrimas turi jai leisti konkrečiai įvertinti, ar nurodyta išimtis realiai taikytina visos šiuose dokumentuose esančios informacijos atžvilgiu (minėtų sprendimų *JT's Corporation prieš Komisiją* 46 punktas ir *VKI* 73 punktas).
- 118 Todėl būtent institucija turi išnagrinėti, pirma, ar prašomas dokumentas patenka į vienos iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytos išimties taikymo sritį, ir jei taip, antra, ar su atitinkama išimtimi susijusios apsaugos poreikis yra realus, ir, trečia, ar tai taikoma visam dokumentui.
- 119 Taigi Pirmosios instancijos teismas turi išnagrinėti, ar ginčijami sprendimai buvo priimti laikantis pirmiau išdėstytų taisyklių.
- 120 Dėl Prancūzijos ir Liuksemburgo valdžios institucijoms perduotų dokumentų primintina, kad OLAF vykdomas tyrimas buvo baigtas ir kad neginčijama, jog priimant pirmąjį ginčijamą sprendimą nei Liuksemburgo, nei Prancūzijos valdžios institucijos nebuvo nusprendusios dėl tolesnių veiksmų pagal Reglamento Nr. 1073/1999 10 straipsnį OLAF perduotos informacijos atžvilgiu.

- 121 Nacionalinėms valdžios institucijoms perduota informacija buvo siekiama pastarojiems pateikti duomenis, kuriuos OLAF laikė įrodančiais įvairius pažeidimus ir kurie pagal Reglamento Nr. 1073/1999 9 straipsnio 2 dalį galėjo būti priimtini įrodymai šiose institucijose.
- 122 Netgi leidimas susipažinti su šiais dokumentais iš dalies galėjo sukliudyti nacionalinėms valdžios institucijoms veiksmingai pasinaudoti šiais duomenimis, nes su įtariamais pažeidimais susiję asmenys būtų galėję sutrukdyti tinkamą įvairių procedūrų ar tyrimų, kuriuos šios valdžios institucijos galėjo nuspręsti pradėti, eigą. Iš tiesų perduotuose dokumentuose buvo įmonių audito ataskaitos, Eurostato pareigūnų apklausų protokolai, išlaidų patikrinimo ataskaitos bei inspekcijų ataskaitos, kurių atskleidimas galėjo atitinkamiems asmenims leisti sužinoti apie veiksmus, kurių imsis nacionalinės valdžios institucijos.
- 123 Be to, priimant pirmąjį ginčijamą sprendimą, t. y. 2003 m. spalio 1 d., dar nebuvo pasibaigęs pagrįstas terminas nuspręsti dėl tolesnių veiksmų, kurių turėtų būti imtasi remiantis OLAF perduota informacija, nes Liuksemburgo valdžios institucijoms dokumentai buvo perduoti tik 2002 m. liepos 4 d., o Prancūzijos valdžios institucijoms – 2003 m. kovo 19 dieną.
- 124 Iš to darytina išvada, kad pirmojo ginčijamo sprendimo priėmimo momentu Komisija, nuspręsdama, jog reikėjo atsisakyti leisti susipažinti su Prancūzijos ir Liuksemburgo valdžios institucijoms perduotais dokumentais dėl to, kad atskleidus šiuos dokumentus būtų kilęs pavojus inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsaugai, nepadarė nei teisės, nei vertinimo klaidų.
- 125 Tas pats pasakytina ir apie galutinę SAI ataskaitą. Antrojo ginčijamo sprendimo priėmimo momentu, t. y. 2003 m. gruodžio 19 d., tyrimas dėl Eurostato vis dar

nebuvo baigtas ir Komisija dar nebuvo nusprendusi, kokias išvadas padaryti dėl galutinės SAI ataskaitos. Todėl atskleidus netgi anonimišką minėtos ataskaitos versiją, atitinkamiems asmenims galėjo būti suteikta galimybė bandyti paveikti paskesnių tyrimų, inspekcijų ar audito rezultatus.

- 126 Kalbant apie 2003 m. gegužės 19 d. pranešime spaudai nurodytą OLAF pranešimą Komisijai, Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad jame taip pat yra konkrečių duomenų apie įvairių su Eurostatu susijusių tyrimų eigą, taigi atsakymas atskleisti ši pranešimą dėl to, kad būtų kilęs pavojus inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsaugai dėl tokių pačių, kaip ir pirmiau išdėstytos, priežasčių, priimant pirmąjį ginčijamą sprendimą buvo pagrįstas.
- 127 Dėl kitų OLAF pranešimų Komisijai pirmajame ginčijamame sprendime pažymėta, kad „visuose šiuose pranešimuose buvo pateikti tyrimo rezultatai, kurių atskleidimas galėtų pakenkti Prancūzijoje ir Liuksemburge vykstančioms teisminėms procedūroms“.
- 128 Iš šių neapibrėžtų ir bendro pobūdžio argumentų matyti, kad OLAF abstrakčiai nusprendė dėl pavojaus, kurį atitinkamų dokumentų atskleidimas galėtų kelti priemonėms, Komisijos manymu, būtinoms jos interesams apsaugoti, arba Prancūzijoje ir Liuksemburge vykstančioms teisminėms procedūroms, teisės požiūriu nepakankamai įrodydama, kad atskleidus šiuos dokumentus iš tikrųjų kiltų pavojus inspekcijų, tyrimų bei audito tikslų apsaugai ir kad nurodytą išimtį reikėjo taikyti visai minėtuose dokumentuose esančiai informacijai.
- 129 Todėl pažymėtina, jog šiuo atveju nebuvo įrodyta, kad, atskleidus kitus – išskyrus tą, kuris buvo paminėtas 2003 m. gegužės 19 d. pranešime, – OLAF pranešimus Komisijai, tyrimams ar inspekcijoms iš tikrųjų būtų kilęs pavojus.

- 130 Be to, pirmajame ginčijamame sprendime OLAF nenurodė, ar aprašytas pavojus tikrai buvo susijęs su visa minėtuose dokumentuose esančia informacija. Iš pirmojo ginčijamo sprendimo matyti, kad OLAF savo vertinimą grindė labiau dokumentų pobūdžiu, o ne nagrinėjamuose dokumentuose esančiais duomenimis. Taigi buvo padaryta teisės klaida, dėl kurios ginčijamą sprendimą reikia panaikinti (2001 m. gruodžio 6 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Taryba prieš Hautala*, C-353/99 P, Rink. p. I-9565, 31 punktas).
- 131 Todėl teisės požiūriu buvo nepakankamai įrodyta, jog inspekcijų ir tyrimų tikslų apsaugos išimtis, manant, kad šiuo atveju ja galima remtis, buvo taikoma visiems OLAF pranešimams Komisijai, išskyrus tą, kuris buvo paminėtas 2003 m. gegužės 19 d. pranešime spaudai.
- 132 Pirmosios instancijos teismas konstatavo, jog atrodo, kad bent daliai šių dokumentų negali būti taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečia įtrauka.
- 133 Tačiau Pirmosios instancijos teismas neturi vietoj Komisijos nurodyti dokumentų, su kuriais turėjo būti leista susipažinti arba susipažinti tik iš dalies, nes vykdydama šį sprendimą institucija turi atsižvelgti į šiuo klausimu sprendime išdėstytus argumentus.
- 134 Tas pats pasakytina ir apie 2003 m. liepos 7 d. SAI ataskaitos priedus, su kuriais Komisija atsisakė leisti susipažinti dėl vienintelės priežasties, t. y. kad tyrimas ir jo vertinimas siekiant padaryti išvadas dar vyko ir kad OLAF, vykdydama savo pačios tyrimus, vis dar galėjo pasinaudoti šiomis ataskaitomis.

— Dėl viršesnio viešojo intereso buvimo

- 135 Dar reikia išnagrinėti, ar yra viršesnis viešasis interesas, kuris turėjo pagrįsti Prancūzijos ir Liuksemburgo valdžios institucijoms perduotų dokumentų, 2003 m. gegužės 19 d. pranešime spaudai paminėto OLAF pranešimo Komisijai bei galutinės SAI ataskaitos atskleidimą.
- 136 Šiuo atžvilgiu primintina, kad pagal Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnio 1 dalį teisę susipažinti su institucijų dokumentais turi „bet kuris Sąjungos pilietis ir bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, gyvenantis ar turintis registruotą buveinę valstybėje narėje“. Iš to išplaukia, kad šio reglamento tikslas yra visiems užtikrinti galimybę susipažinti su dokumentais, o ne leisti tik pareiškėjui susipažinti su dokumentais, kurie yra asmeniškai su juo susiję.
- 137 Todėl negalima atsižvelgti į individualų interesą, kurį gali nurodyti pareiškėjas, prašantis leisti susipažinti su dokumentu, susijusiu su juo asmeniškai.
- 138 Bendrąjį interesą, kurį nurodo ieškovai, sudaro teisė į gynybą. Žinoma, teisė į gynybą savaime yra bendrasis interesas. Vis dėlto tai, jog šiuo atveju ši teisė išreiškia ieškovo subjektyvų interesą gintis, reiškia, kad ieškovo nurodomas interesas yra ne bendrasis, bet privatus.
- 139 Todėl Komisija nepadarė teisės klaidos, nusprenddama, kad teisė į gynybą, kurią ieškovai nurodo kaip viršesnį interesą, nėra viršesnis viešasis interesas, pateisinantis prašomų dokumentų atskleidimą.

- 140 Iš viso to, kas pirmiau pasakyta, matyti, kad reikia panaikinti pirmąjį ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo atsisakoma suteikti galimybę susipažinti su visais – išskyrus tą, kuris buvo paminėtas 2003 m. gegužės 19 d. pranešime spaudai, – OLAF pranešimais Komisijai, bei antrąjį ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo atsisakoma suteikti galimybę susipažinti su 2003 m. liepos 7 d. SAI ataskaitos priedais.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 141 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, Pirmosios instancijos teismas gali paskirstyti bylinėjimosi išlaidas šalims arba nurodyti kiekvienai padengti savo išlaidas. Šiuo atveju reikia nuspręsti, kad Komisija padengia trečdalį ieškovų patirtų bylinėjimosi išlaidų. Šalys padengia likusią savo bylinėjimosi išlaidų dalį.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (trečioji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti kaip nepriimtinus prašymus panaikinti 2003 m. rugpjūčio 18 d. Sprendimą bei implicitinį Komisijos sprendimą, atmetantį ieškovų 2003 m. spalio 21 d. ir 29 d. pateiktas paraiškas.**

2. **Panaikinti 2003 m. spalio 1 d. Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) sprendimą tiek, kiek juo atsisakoma suteikti galimybę susipažinti su visais – išskyrus tą, kuris buvo paminėtas 2003 m. gegužės 19 d. pranešime spaudai, – OLAF pranešimais Komisijai, bei 2003 m. gruodžio 19 d. Komisijos sprendimą tiek, kiek juo atsisakoma suteikti galimybę susipažinti su 2003 m. liepos 7 d. vidaus audito tarnybos ataskaitos priedais.**

3. **Kitas ieškinių dalis atmesti kaip nepagrįstas.**

4. **Priteisti iš Komisijos trečdalį ieškovų patirtų bylinėjimosi išlaidų. Šalys padengia likusią savo bylinėjimosi išlaidų dalį.**

Jaeger

Tiili

Czúcz

Paskelbta 2006 m. liepos 6 d. viešajame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

E. Coulon

M. Jaeger